

Aaviste ' Avviisi

Tässä lehdessä

Puheenjohtajan palsta

**Sukukokous ja Tallinnan matka 23.-
25.4.2010**

**Sukuseuran vuosikokous Tallinnassa
24.4.2010**

**Martti Auvisesta sukuseuran
kunniajäsen**

Martin Murkinat

Maija Kekkonen - Lapin kävijä

Etsijää palkittiin uusilla serkuilla

Sukutietoa monista lähteistä

**Vanhojen valokuvien ja sukutietojen
keräys**

Ylä-Savon Auvisten sukuseuran vuosikokous

Sukuseuran vuosikokous järjestetään seuran Tallinnan matkan aikana lauantaina 24.4.2010 klo 10 hotelli Baltik Hotel Vana Wirun kokoustiloissa. Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Hallitus

Puheenjohtajan palsta

Tervehdys sukulaiset

Talvi on ollut tänä vuonna tavallista kipakampi täällä Kainuussakin ja paljon puhutusta ilmastonmuutoksesta ei ole näkynyt merkkiäkään. Olenkin muistellut viime kesän lämpöä ja sukutapaamisia, joissa ilman haltijat suosivat meitä suvun syntysijoilla Pielavedellä ja kulttuurimaisemissa Tuusulassa. Molemmat tapaamiset olivat sellaisia, joita toivoisi olevan enemmän. Pielavedellä aiheena olleet kuvat kirvoittivat muistoja. Selvisipä muutama aikaisemmin hämäräksi jäänyt asia ja henkilö kuvien katselun yhteydessä. Asiaa varmaan onkin tarpeellista jatkaa jossain muodossa myös tulevaisuudessa. Varsinkin suunniteltuun kuvien taltiointiin ei jäänytkään aikaa tarinoiden runsaudesta johtuen. Tuusulassa taas vietettiin aikaa leppoisasti yhdessä ja tutustuttiin paikan savolaisperäisiin taiteilijoihin.

Kaksi vuotta on kulunut nopeasti ja jälleen on tullut aika järjestää vuosikokous. Tällä kertaa kokous on sukuseuran Tallinnan matkan yhteydessä, johon ilmoittautumisesta on tarkempia ohjeita tässä lehdessä.

Hallituksen ajatuksena matkassa oli lyödä kaksi kärpäästä yhdellä iskulla, pitää vuosikokous ja virkistysmatka samalla kertaa. Vaimoni kanssa olemme miettineetkin koko perheen reissua ja lapset ovat olleet innoissaan, kun matkalle pääsisi yhdessä ukin, mummun ja serkkujen kanssa ensimmäistä kertaa. Toivottavasti mahdollisimman monet rohkaistuvat lähtemään mukaan matkalle ja mukana olisi muitakin nuoria sekä lapsia, jotta matka ei peruuntuisi lähtijöiden puutteeseen.

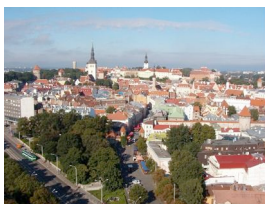
Nykyinen hallitus on touhunnut nyt noin kahden vuoden ajan ja hallituksen jäsenet ovat täydentäneet toisiaan sopivasti. Toimintaakin on saatu aikaiseksi kohtuullisesti. En malta olla mainostamatta sukuseuran nettisivuja, jotka täyttävät maaliskuussa yhden vuoden ja ne löytyvät osoitteesta www.sukuseura-auviset.fi. Sinne on koottu tärkeimmät tiedot seurastamme ja sen puitteissa tapahtuvasta toiminnasta, mutta kuten kaikilla 1- vuotiailla, tarvitaan vielä paljon kehitystyötä. Toinen mainitsemisen arvoinen asia on sukukirjan ja sukututkimuksen ympärillä ollut toiminta. Sukujutut-ohjelman tietokantoihin on talletettu yli 1300 sukulaisen tiedot ja sukukirjan tekeminen tulee varmaan ajankohtaiseksi ja mahdolliseksi lähivuosina, kun materiaalia alkaa kertyä riittävästi. Kiitänkin tässä yhteydessä koko hallitusta ja rahastonhoitaja Aune Elolampea hyvästä yhteistyöstä kuluneena kautena.

Martti Auvinen täytti pyöreitä vuosia ja koska hän toiminut ansiokkaasti ja pitkään sukuseurassa, on hallitus päättänyt kutsua hänet seuran kunniajäseneksi, joka vahvistetaan tulevassa vuosikokouksessa. Onnea vielä kerran Martti.

Toivottavasti tapaan mahdollisimman monet teistä tulevassa vuosikokouksessa.

Pakkasen paukuessa Kajaanissa 25.1.2010

Pasi Auvinen

Sukukokous ja kevätmatka Tallinnaan pe – su 23. – 25.4.2010 (3 pv)

Matkaohjelma:

Pe 23.4. Lähtö oheisen aikataulun mukaan linja-autolla Helsinkiin. Matkan varrella pidetään virkistäviä taukoja. Tallink Star lähtee Länsisatamasta klo 14:00 ja saapuu Tallinnaan klo 16:30. Matkavarat kulkevat kätevästi bussissa laivamatkalla. Majoittuminen hotelliin kaupungin keskustassa.

La 24.4. Aamiainen hotellissa
 Klo 10:00 Sukukokous hotellin kokoustilassa
 Klo 12:30 Opastettu kiertoaajelu, jonka jälkeen ostosretki valitsemiimme myymälöihin
 Klo 19:00 Sukuseuran yhteinen omakustanteinen illallinen ravintola Troikassa

Su 25.4. Aamiainen hotellissa
 Klo 9:30 Huoneiden luovutus ja siirtyminen bussiin
 Klo 11:00 Tallink Superstar lähtee Helsinkiin
 Klo 13:00 Laiva saapuu Helsinkiin ja paluumatka alkaa

Hinta: 130 €/sukuseuran jäsen, jäsenen puoliso tai lapsi yli 17 v.
 65 €/lapsi 8 - 17 v, 25 € 6 -7 v ja alle 5 v veloituksetta lisävuoteissa
 160 €/h ei jäsen

Hintaan sisältyy: (laskutetaan ilmoittautumisen yhteydessä)
 Linja-automatkat em. ohjelman mukaan
 Laivamatkat em. ohjelman mukaan kansipaikoin
 Majoitus 2-hengen huoneissa Baltik Hotel Vana Wiru**** (1-hh lisä 54 €/2 yötä)
 Aamiaiset hotellissa (2)
 Opastettu Tallinnan kiertoaajelu (2h) sekä ostosretki bussilla (ostoksia ei tarvitse kantaa)

Hintaan ei sisälly: Matkavakuutus, laivaruokailut ja lauantaan illallinen

Matkalle mukaan: Passi tai virallinen EU-henkilötodistus (ajokortti ja Kela-kortti eivät kelpaa)

Laivaruokailu Buffet-pöydästä ruokajuomineen etukäteen tilattuna: 20 €/ aikuinen, 12 €/h 12 – 17 v, 8 €/lapsi 6 – 11 v.

Baltik Hotel Vana Wiru****, Viru str. 11, Tallinn, puh. +372 6691500. Hotelli Tallinnan sydämessä. Erinomainen sijainti, ammattimainen ja huomaavainen palvelu, tyylikkyys ja viihtyisyys kuvaavat tätä pientä hotellia erittäin hyvin. Tyylliltään ja kooltaan vaihtelevissa hotellihuoneissa on WC, suihku / amme, sateliitti-TV, suora-valintapuhelin, minibaari, maksuton Internet-yhteys ja hiustenkuivaaja sekä keskusilmastointi. Lisätietoa:

www.vanawiru.ee

Ilmoittautuminen Paavo Leppäselle **ehdottomasti 22.2.2010 mennessä:**
paavo.leppanen@pp.inet.fi puh: 040 5060171

Tällöin ilmoitettava: Nimi, syntymäaika (ppkkvv), yhteystiedot (osoite ja puh.), bussiin nousupaikka sekä mahdolliset laivaruokailut ja osallistuminen yhteiseen lauantain illalliseen Troikassa.

Bussireitti	klo
Pielavesi matkahuolto	6:00
Siilinjärvi matkahuolto	7:00
Kuopio Mal- jalahdenkatu	7:20
Varkaus matkahuolto	8:20
Helsinki Länsisatama	13:30

HALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

Sukuseuran hallitus on tehnyt periaatteellisen linjauksen sukuseuran jäsenmaksun maksamisesta. Yhdistyslakiin vedoten jäsen voidaan katsoa eronneeksi sukuseurasta, jos hän on jättänyt sukuseuran jäsenmaksun maksamatta kahden vuoden ajalta. Jäsenen erottamiseen riittää tällöin hallituksen päätös.

Martti Auvisen sukuseuran kunniajäseneksi kutsuminen: Sukuseuran hallitus on päättänyt kutsua Martti Auvisen sukuseuran kunniajäseneksi. Perusteena on hänen ansiokas ja pitkäaikainen toimintansa seurassa. Martin kutsuminen vahvistetaan sukuseuran vuosikokouksessa 2010.

Sähköpostilistan perustaminen: Sukuseuralle perustetaan oma sähköpostilista, jota käytetään seuran asioiden ja tiedotteiden välittämiseen. Sähköpostilistalle voi liittyä lähettämällä ilmoittautumisen osoitteeseen pasi.auvinen@kajaani.net.

MARTTI AUVISESTA YLÄ-SAVON AUVISTEN SUKUSEURAN KUNNIAJÄSEN

Yksi sukuseuramme perustajajäsenistä, Martti Auvinen, on kutsuttu sukuseuran kunniajäseneksi. Martti on kotoisin Pielaveden Laukkalan kylässä sijaitsevalta Tiehaaran tilalta. Sisarusarjaan kuuluu Martin lisäksi Hämeenlinnassa asuva Helvi ja jo edesmenneet Heino ja Helge. Kansankorkeakoulun jälkeen Martti suoritti tenttimällä historian ja äidinkielen kursseja, jonka jälkeen opiskelu ja työ vei hänet Helsingin (tapasi Anjan), Tervolan, Kangasalan ja Kemijärven kautta Kajaaniin jossa perhe asui yli 20 vuotta. Siellä Martti jäi myös eläkkeelle Kajaanin kaupungin sosiaalitoimen johtajan virasta vuonna 1991. Martin kolme lasta Minna-Kaisa, Anssi ja Riku olivat tuolloin jo muuttaneet opiskeluiden ja töiden perässä pois kotoa, joten Martti ja Anja-vaimo päättivät muuttaa Länsi-Uudellemaalle Lohjalle.

Lohjalla puutarhan hoito, murtomaahiihto ja muut harrasteet sekä järjestötoiminta pitivät Martin ja Anjan sopivasti kiireisinä. Anja tosin teki vielä kirjoitustöitä ja veti sosiaalialan työnohjausprojekteja vielä senkin jälkeen kun jäi eläkkeelle. Molemmat kiinnostuivat myös

---

sukututkimuksesta, ja olivat myös olivat aktiivisina perustamassa sukuseurojaan; Martti toimi kuusi vuotta hallituksen puheenjohtajana ja Anja omassa Randoin-Rantosen sukuseurassa puheenjohtajana v. 1995-2005.

Martilla on erittäin mittava kokemus järjestötoiminnasta jo kauan ennen sukuseuramme perustamista. Hän toimi aktiivisesti mm. ammattiinsa liittyvissä järjestöissä kuten Sosiaalitoimintajärjestöjen liitossa, Sosiaaliturvan keskusliiton Lapin osastossa ja Kainuun sosiaaliturvayhdistyksessä. Innokkaana hiihtäjänä ja eränkävijänä hän on myös ollut perustamassa Suomen Ladun Kemijärven ja Kajaanin paikallisyhdistyksiä toimien niiden ensimmäisinä puheenjohtajina, ja oli myös Kajaanissa toimivan Tunturikerho Oktan perustajajäseniä. Luottamustoimien lisäksi vaelluksilta on kertynyt reppukaupalla tietoa ja värikkäitä muistoja erämaista. Veljeskansamme Unkari ja Viro ovat myös olleet Martin sydäntä lähellä, joten hän on ollut myös jäsenenä niiden ystävyysseurassa.

Nykyisin Anja ja Martti, joka täytti viime marraskuussa 80 vuotta, asuvat Tampereella, jossa myös Minna-Kaisa ja Anssi perheineen asuvat. Parkinsonin-taudin vuoksi lempiturheilulaji murtomaahiihto on vaihtunut päivittäisiin kävelylenkkeihin ja kuntosaliharjoitteluun, mutta mm. kirjallisuus ja elokuvat kiinnostavat edelleen. Lasten ja varsinkin lastenlasten vierailut tuovat iloa ja positiivista hälinää Martin ja Anjan rauhalliseen arkeen, ja heidät Martti onkin tutustuttanut Savon murteeseen mm. lukemalla Asterix ja Obelix –sarjakuvien Savon murteella kirjoitettuja versioita!

Kiitokset Martille työpanoksestaan Ylä-Savon Auvisten sukuseuran toiminnassa ja onnittelut kunniajäsenyydestä !

Riku Auvinen

MARTIN MURKINAT

Punajuuri on poikaa, vatruskakin vahvistaa

Joskus 70-luvun lopulla vietimme kesäloman yleensä Pirtilläämme Ristijärvellä. Eräänä kesänä, kun Anja oli lähdössä työmatkalle Lappeenrantaan, ajattelimme yhdistää siihen myös lomamatkaa. Itäinen tie Lieksasta Ilomantsiin kiinnosti meitä erityisesti. Ajelimme ensin Lieksan Hattuvaaraan ja siitä Ilomantsin Hattuvaaraan. Kuinka lieneekin melko lähekkäisille vaaroille tullut sama nimi. Taistelijan talo sodan muistomerkinä oli jo pystyssä jälkimmäisessä vaarassa. Niin vaara kuin komeat näkymät kaakkoon aukeaville soille olivat vaikuttavia.

Ilomantsin Parppeinvaaralla koimme jo aitoa karjalaisuutta. Maistelimme ensi kertaa myös vatruskoita, karjalaisia piirakansukuisia leivonnaisia. Yövyttyämme maatilamajoituksessa laakean vaaran kupeessa, jatkoimme kohti Korpiselkätaloa, jonka laadukasta ravintolaa oli lehdessä kehuttu. Talo oli kopio luovutetulle alueelle jääneestä Korpiselän kotiseututalosta. Muistelen, että matka valtakunnan rajalle oli vain muutama kilometri. Ruokana meillä oli paistettuja muikkuja ja keitettyä raastettua punajuurta munakokkelin kera. Maistui upealta! Huomasimme, että punajuuresta saa osaava kokki syntymään oivallisen aterian tahi lisukkeen. Nuorempana en syönyt punajuurta lainkaan. Äiti kertoi, että olin joskus pikkulapsena syönyt punajuurta niin paljon, että olin oksentanut. Siitä oli kai tullut jonkinlainen ehdollinen refleksi, joka vaikutti vuosikymmeniä.

Jatkoimme matkaa kohti Ilomantsin keskustaa. Yövyimme sielläkin maatilamajoituksessa ja jälleen talo oli vaaran kupeessa. Aamulla jatkoimme kohti Pogostaa, kirkonkylää. Siellä suuntasimme Parppeivaaralle, jossa maistelimme jälleen vatruscoita. Vatruska - mikä sointuva, itäiselle ruokaperinteelle tuoksuva nimi!

Parikkalassa erosimme Anjan jäädessä odottamaan junaa, jolla jatkaa Lappeenrantaan. Minä puolestani suuntasin kohti Kajaania. Matkan jälkeen olen leiponut itsekin silloin tällöin vatruscoita. Tosin kuopiolaiselta Anjalta saamani ohjeen mukaan siten, että keitetyn riisin lisäksi sisään laitetaan kovaksi keitettyä, silputtua kananmunaa. Kun ne heti uunista otettuina voidellaan voisula-vesiseoksella, niin kelpaa niitä vieraillekin tarjota.

Punajuurikin on saanut vakiintuneen paikan ruokataloudessamme. Punajuuri vaatii varsin pitkän kypsymisajan, mitä ohjeet eivät yleensä ota huomioon. Esikypsennys esim. mikrossa on usein paikallaan. Tässä eräs suosikkiohjeistamme:

Kuminainen punajuuripata

noin 300 g jauhelihaa tai 1 pussi pekonia, 1 sipuli, 3-4 punajuurta, 3-4 perunaa, 2-3 dl vettä, 1-1½ tl suolaa, 1-2 tl kuminaa, valkopippuria, noin ½ dl silputtua ruohosipulia tai persiljaa

Jos käytät jauhelihan asemasta pekonia, leikkaa se suikaleiksi. Hienonna sipuli, leikkaa kuoritut punajuuret ja perunat pieniksi kuutioiksi. Ruskista jauheliha tai pekoni padassa. Lisää joukkoon sipulisilppu ja punajuurikuutiot. Sekoittele niitä padassa n. 5 min. Kaada joukkoon vesi ja mausta suolalla, kuminalla sekä valkopippurilla. Anna ruuan kypsyä kannen alla 40 – 45 min. Lisää joukkoon perunakuutiot ja jatka kypsentämistä n. 15-20 min.

Tarkista ruuan maku ja lisää tarvittaessa mausteita. Ripottele ruuan pinnalle ennen tarjoilua persilja- tai ruohosipulisilppua. Raejuusto on hyvä ”kyytipoika” tälle ruualle.

Kävin aikanaan toistakymmentä kertaa Iijoki-soudussa. Houkuttelin sitten mukaan retki-kaverini, kuopiolaisen Arton. Hänellä oli usein eväinä kylmälaukussa vaimonsa tekemiä vatruscoita. Ne olivat suussa sulavia. Poikkesivat ilomantsilaisista edukseen.

Kuopiolaiset vatruskat

3-5 dl perunamuusia, 3-4 kananmunaa, 3-5 dl vehnä jauhoja, n. ½ tl suolaa (voisulaa) Täytteeksi keitettyä riisiä (n. 1½ dl riisiä 20:lle vatruskalle) ja kovaksi keitettyä kananmunaa silputtuna. (Täytteen joukkoon voi laittaa myös kypsää kalaa, katkarapuja tms).

Ainekset sekoitetaan löysäksi taikinaksi. Hämmennetään, jotta tulee sitkoa. Voi hiukan seistä. Nostetaan kukkura lusikallinen taikinaa jauhotetulle pöydälle. Pälle ripotellaan jauhoja ja taputellaan pyöreäksi, ohuehkoksi kiekoksi. Laitetaan täyte toiselle laidalle, taitetaan ja liitos painellaan sormilla. Paistetaan 230 – 250 asteessa 10 – 15 min.

Voidellaan paistettuina voisulalla tai voi-vesiseoksella.

MAIJA KEKKONEN – LAPINKÄVIJÄ JA SUKUNSA SELVITTÄJÄ

Joskus Auvilassa käydessäni Pekka-serkku kertoi, että heillä oli käynyt Jylhän kylässä asuva Maija Kekkonen, heille ennestään tuntematon henkilö, joka oli halunnut nähdä su-

---

kunsa kantapaikkaa. Mielenkiintoni heräsi. Yllättävää, että tavallinen maalaisemäntä pystyy selvittämään sukujuurensa. Tapasimme ja tutustelimme Maijan kanssa sukukokouksessa. Erään matkamme yhteydessä poikkesimme vaimoni kanssa Keiteleen suuntaan ajaessamme Roviorannan tielle. Sieltä löytyi Maija, joka eleli kotitalonsa viereen rakennetussa eläkeläistalossa sisarensa kanssa. Talon nimi Kiviranta, Maijan osuvasti Kivitasku.

Maija oli mielenkiintoinen tuttavuus. Vanhalle Lapin vaeltajalle oli yllätys, että hän oli monet vuodet tehnyt miehensä kanssa matkoja Tunturi-Lappiin ja ollut erävaelluksillakin. Vähitellen siitä sukeutui ajatus, että Maijassa olisi aihetta tarinaan. Sovimme haastattelusta, joka lopuksi tapahtui etäjuttuna. Seuraava on Maijan tarina, jonka hän on kirjoittanut osin kysymysteni pohjalta.

Olin aina ollut juuristani kiinnostunut ja ajattelin, että voisihan sitä ruveta suvun vaiheita selvittämään. Menin kirkkoherranvirastoon ja sain Mikkelin maakunta-arkiston osoitteen. Sain sieltä tietoja v. 1743 saakka. Samalla sain selville, että Sulkavan Auvila oli suvun kanta-
paikka. Siksi halusin käydä katsomassa, missä esivanhempani ovat eläneet. Isäni Antti Auvinen (1896-1976) oli Juho ja Johanna Auvisen lapsista toiseksi vanhin. Lähdettyään sieltä maailmalle hän meni naimisiin Hanna Jauhaisen kanssa v.1921. Välillä he asuivat Vehmersalmella viisi vuotta, mutta palasivat takaisin Pielavedelle. He saivat kuulla, että tämä Kiviniemen tila on myytävänä ja tulivat katsomaan. Sillä kertaa he olivat ihastuneet paikkaan ja sanoneet, että tässä se on, kun järvikin on noin lähellä. Siellä oli ollut tulipalo, joka oli tuhonnut melkein kaikki rakennukset. Vain riihi ja vanha vilja-aitta olivat säilyneet.

Niin he ryhtyivät toimeen ja rakentamaan taloa ja navettaa. Silloin oli kesä, minkä vuoksi tuoreista puista tehty ja heti käyttöön otettu talo oli hatara ja kylmä. Myöhemmin isä teki siihen remontin ja rakensi uuden navetan.

Niin alkoi elämä tilalla, joka oli melkoisesti rappiolla. Mieheni Pentti Kekkosen kanssa lunastimme tilan v. 1964. Me taas sukupolven vaihdoksen myötä siirsimme sen pojallemme Pentille ja hänen vaimolleen Tertulle. Samalla sovimme, että rakennamme tähän lähelle oman paikan, Kivitaskun, jossa nyt yksinäni asun. Kun maatalouden lomatoiminta käynnistyi, aluksi Maataloustuottajien Naistoimikunnan toimesta 1985, sittemmin lomalain perusteella, halusimme katsella kotimaata vähän kauempaa. Ensimmäisenä kesänä olimme poikamme kanssa Suomussalmen Hossassa. Patikoimme yöksi Julman Ölkyn kämpälle. Tämä reissu tuntui hyvin mieluisalta. Seuraavana kesänä läksimme matkaan kaksistaan. Ajoimme Kuusamoon. Siellä oli rajamiehenä serkkuni Alpo Auvinen, joka innosti meitä Karhunkierrokselle. Ensimmäisenä päivänä satoi runsaasti vettä. Kun tulimme Ansakämpälle, siellä oli 37 henkilöä ja kaksi koiraa. Mahduimme juuri ja juuri laverille. Seuraavat päivät olivatkin sitten kauniita. Sillä reissulla meistä tuli vaeltajia.

Tämän jälkeen matkat suuntautuivat Lappiin. Joskus olimme tuttaviemme kanssa marjassa, mutta vaelluksilla aina kahden mieheni kanssa. Vaelluksen jälkeen palasimme takaisin kuin uusina ihmisinä. Sanoinkin että lähdemme voimia hakeman. Kävimme siellä yhteensä 20 kertaa. Siellä tuli paljon tuttuja. Lähettelimme toisillemme valokuvia ja joulukortteja. Myös paikallisten ihmisten kanssa tutustuimme. Vierailimme heidän luonaankin. Erämaan nelijalkaisia emme tavanneet, mutta tunturilapin lintuja kyllä. Näimme kotkanpesän, ja kapustarinta seuraa tunturissa kulkijaa vaikka koko päivän. Suuret protokat nousivat kesällä tunturiin sääskiä pako. Mieliin painuneita kokemuksia olivat muun muassa Pallastunturilla yllättänyt lumituisku, kun ei nähnyt mitään eteensä, sekä yöpymi-

nen laavulla Ylläksen maisemissa Äkäslompolon luona. Vaelsimme Saariselällä, Pyhä-Luostotunturilla, mutta eniten kuitenkin Pallas-Ounastunturilla. Jätimme auton Pallaksen opastuskeskuksen parkkipaikalle ja lähdimme rinnettä nousemaan. Nammalakurun, Hannunkurun ja Sioskurun kämpät, annoitte meille makeat unet. Ja Hannunkurun saunan löylyt kruunasivat kaiken. Viimeinen nousu Pyhäkerolle kruunasi kaiken! Mieleen tulee laulun sanat "Nouse tuonne kunnahille, katso maatas kaunista... Kaunis olet synnyinmaa."

Maija olisi mennyt mielellään oppikouluun, mutta hän oli jo liian vanha, kun se tuli Pielavedelle. Hän on harrastanut runonlausuntaa sekä näytellyt Nuorisoseuran näytelmissä. Käsityöt ja kirjallisuus tuovat vaihtelua kotipuuhaan.

Martti Auvinen

ETSIJÄ PALKITTIIN UUSILLA SERKUILLA JA ENTISELLÄ LEIKKIKAVERILLA

Viime vuosina olen ohuesti muistuttanut runonkeruumatkoillaan vaeltanutta Lönnrotia tai lasikengän haltijaa kiihkeästi etsivää prinssiä. Intohimonani ja hartaana toiveenani on ollut löytää valokuva isoisästäni Heikki Auvisesta, Pielaveden Sulkavan Ylä-Auvilan isännästä, joka kuoli 47-vuotiaana vuonna 1917, eli Suomen itsenäistymisen pyörteissä. Olen soitellut, kirjoitellut ja vaivannut ihmisiä läheltä ja kaukaa, myös isoisän puolison suvusta. Ei tulosta. Näyttää jäävän ikuisiksi arvoitukseksi, miltä isäni isä näytti. Vaimonsa Hilma o.s. Vartiainen katsoo seinällemme kehystetyssä valokuvassa elämänmenoa toistaiseksi yksin.

Mutta 'etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan' on maallisessa mielessä pitänyt paikkansa muulla tavoin. Olen löytänyt 'uusina' sukulaisia, Auvisia. Kaikki alkoi siitä, kun ryhdyin selvittämään, onko isoisän sisaruksista sukua Heikin lisäksi joku muukin jatkanut. Varhaiseen kuolemaan ja poikamieselämään tyrehtyvät muut yhtä ainoaa mahdollisuutta lukuun ottamatta. Hän oli Heikki Auvisen sisar Henriikka Auvinen, isotätini.

Jännitys oli suuri, kun karautin yhden hengen etsintäpartion liikkeelle. Siinä vaiheessa silmissä siinsi edelleen valokuva. Uskomaton kannustaja ja 'auttaja' Aune Elolampi potkaisi isotäti Henriikan kotitalon selvittämisen käyntiin hankkimalla minulle lähtötiedot. Sitä johtolankaa seuraten päädyin istumaan mm. Kuopion maaseurakunnan vanhojen kortistojen äärelle. Neljän ja puolen tunnin yksinäinen työ – tai pikemminkin yritys - meni kuitenkin harakoille, sillä en osannutkaan käyttää kortteja. Väärille urille minut vei lisäksi epäselvä sivumerkintä kirkonkirjoissa. Poistuin sukututkimushuoneesta pahoinvoivana (sukututkijat – oikeatkaan – eivät kuulema aina muista syödä eivätkä juoda) ja pettyneenä. No, ystävällisen virkailijan armahtamana sain parin päivän päästä puhelimitse yhden uuden johtolangan. Viimein oltiin siinä vaiheessa, että harjoitin sukututkimusta soittelemalla sokkona Erkki Räisänen - nimisille henkilöille. Aika pian tärppäsi ja olin kuin lottovoittaja puhuessani "uuden" serkkuni kanssa puhelimesta. Tunne oli uskomaton ja vastaanotto langan toisessa päässä mitä mainioin. Olin siis saanut yhteyden isotätini Henriikka Auvisen jälkeläisiin. Nytemmin olemme käyneet jo kylässäkin puolin ja toisin perhekunnittain.

Olen tutustunut toiseenkin saman sarjan serkkuihin – molempiin puolisoineen. Valokuvaa isoäitinsä Henriikan veljestä ei heilläkään ole, mutta sen sijaan muutamiin tunnistamattomien valokuvien esittämien henkilöiden henkilöllisyys ratkesi heidät tavattuani. Yksi kuvista oli Sulkavan metsästysmajan kokoontumisessakin mukana, jääden tuolloin arvoi-

tukseksi. Nyt selvisi, että kuvassa on Ylä-Auvilasta lähtöisin oleva isotätini Henriikka Auvinen (Räisänen) puolisoineen.

Toisesta löydöstä pääsin iloitsemaan lokakuussa. Hän oli lapsuuden aikainen pelilavapäinen leikkikaverini Airi (nyk. Laukkanen) Ylä-Auvilan naapurista. ”Kosken” Airin kotona Pielavedellä pääsin katsomaan vanhoja kuvia, joissa oli sekä tuttuja että tunnistamattomia. Heikki Auvisen kuvaa ei vastaan ole tullut, mutta tutkimusmatkailu on antanut paljon muuta. Sekin on tullut selväksi, että valokuviin kannattaisi itse kunkin aina merkitä, ketä kuvat esittävät. ”Äiti”, ”täti” jne. ei riitä, vaan pitäisi jaksaa kirjoittaa koko nimi. Niin siksi, että meidän jälkeemme otoksia saattavat katsella ja säilyttää jälkipolvet, joille meille itsestään selvä luonnehdinta ei kerrokaan mitään.

Marjatta Hänninen o.s. Auvinen

Ylä-Auvilassa syntyneen Eemeli Auvisen tytär

SUKUTIETOA MONISTA LÄHTEISTÄ

Ylä-Savon Auvisten sukuseura on ehtinyt jo saada paljon aikaan melko lyhyen olemassa olonsa aikana. Vuosia ja tapahtumia kertyy koko ajan. Missähän lienevät seuraavat Auvisten kokoontumisista kertovat vieraskirjat:

Maija Kekkonen oli ostanut vieraskirjan vuoden 1994 Auvisten tapahtumaan Pielaveden Pitkällekoskelle. Jorma Auvinen oli ostanut vieraskirjan, kun Auviset kokoontuivat Tikkalanniemeen 1995, aivan sukujuhlaa varten. ntäs Härköniemessä, sielläkin oli vieraskirja. Oliko se talon vai suvun.

Nyt vuoden 2009 tapaamisia varten hankittiin jälleen uusi vieraskirja. Toivon, että se vieraskirja olisi ahkerasti käytössä kokoontumisissa. Niistä vieraskirjoista löytyy tulevaisuudessa kiinnostavaa ja arvokasta tietoa: kokoukseen osallistuneet (nimet selvennettyinä), sekä mahdollisesti lyhyt selostus kokoontumisen luonteesta ja kulusta, kenties maininnat ruuasta, puheenvuoroista, kokouksen erityisteemat. Vaikka pöytäkirjat ja verkkosivut ovat hyvät ja toivottavasti kaikki säilyvät, niin vieraskirjasta saa helposti ja nopeasti apua, kun halutaan palauttaa muistiin menneitä tapahtumia.

Myös raamatut (ensilehdillä on usein suvun tietoja kuten vihkimiset, lapset jne.) ja valokuvat kertovat paljon. Minä Leena, (o.s. Auvinen) syntynyt v. 1946 Pielaveden Pitkälläkoskella, lähetän näin parhaimmat terveiseni sukumme jäsenille, äitini ja isäni hääkuvan myötä.

Leena Leppänen

Pielavesi

Hääkuva Pitkältäkoskelta 26.8.1934:

Keskellä hääpari Siiri o.s. Jauhiainen ja Johannes Auvinen

Takarivi vasemmalta: Hanna Auvinen (Einon ja Viljon äiti), Risto Auvinen, Erkki Karppinen, Toini Salmi, Otto Auvinen, Kirsti Auvinen, Reittu Auvinen (ukin veli), Reittu Penttinen

Kolmas rivi: Sohvi Räihä, sylissä Vappu Penttinen, Riikka Kärkkäinen (Saarisen Riikka), Heikki Jauhiainen (Siirin isä), Juho Auvinen (ukki), Johanna Auvinen (mummo), Samuli Karppinen, Anna Penttinen

Toinen rivi: Antti Auvinen edessään Maija ja Aino Auvinen, Hanna Auvinen o.s. Jauhiainen, hääpari, Ida Huttunen o.s. Jauhiainen sylissä Aimo Huttunen, Paavo Huttunen, Eeva Stiina Auvinen (ukin äiti)

Eturivi: Antero Auvinen, Mirjami Auvinen, Viljo Auvinen, Eino Auvinen, Maire Penttinen, Antero Penttinen

VANHAT VALOKUVAT TAAS ESILLE!

Viime kesänä Laukkalan sukutapaamisessa monella sukuseuralaisella oli mukanaan vanhoja valokuvia. Ajan puutteen vuoksi niitä ei kuitenkaan ehditty tilaisuudessa skannata. Nyt sukuseuran käytettävissä on skanneri ja valokuvien kerääminen sukuarkistoon sekä mahdollista sukukirjaa varten voidaan aloittaa.

Kerro kuvan kohde, ihmiset, kuvauspaikka, kuvausajankohta sillä tarkkuudella kuin tiedät. Lisäksi kuvien yhteyteen olisi mukava saada taustatietoja kuten, liittyykö se johonkin tapahtumaan, onko kuvassa jotain erityisesti mainittavaa ja henkilöistä voi kertoa laveammin. Vanhat kuvat, vaikka olisivat huonokuntoisia, ovat tältä kannalta aarteita.

Jos lähetät paperi- tai diakuvia, lähetysosoite on:

Heikki Auvinen, Venlantie 20 B, 04200 Kerava.

Laita mukaan **palautusosoite tai palautuskuori** valmiiksi.

Jos lähetät kuvia sähköisesti, lähetysosoite on **heikki.auvinen@arek.fi**.

Kun lähetät useamman kuvan, kerro selvästi mitkä kuvat liittyvät mihinkin tekstiin, esimerkiksi numeroimalla kuvat kuvan taakse ja tekstissä viittaamalla tähän numeroon. Laita myös **yhteystietosi, sähköposti ja puhelinnumero**.

Heikki Auvinen

SUKUTIETOJEN JA TARINOIDEN KERÄYS JATKUU

Vuoden 2008 puolella sukuseura hankki Sukujutut -tallennusohjelman Heikki Auvisen käyttöön. Hän lupautui jatkamaan sukutiedoston ylläpitoa ja Heikille siirrettiin noin 1300 henkilöä käsittävä tiedosto käsittäen myös Iisalmen ja Kiuruveden sukuhaarojen Kansallisarkistosta kerätyt tiedot.

Monet sukuseuralaiset ovat lähettäneet pieniä sukutarinoita ja -muisteluksia. Ne täydentävät mukavasti sukutaulukoita ja ovat kuvien kera taatusti aarteita jälkipolvillemme.

Mutta vielä monelta sukuseuralaiselta on palauttamatta myös sukutietolomake. Jos lomake on hävinnyt, voit pyytää uuden, aune.elolampi@suomi24.fi.

Jos jonnii korvissa alako nyt kuulumaan kolokutusta, se ee oo pakkänen, vuan se on omatunto. Koettakeepas nyt istahtoo täättämään lomakkeita ja muistelemaan isovanahuksianna. Kaekki suapi lähettee suoraan Aavvise Heekille.

Aune Elolampi

Ylä-Savon Auvisten sukuseura ry:n jäsenlomake

Ilmoita tällä lomakkeella itsesi ja muut saman ruokakunnan jäsenet sukuseuran jäseneksi. Postita rahastonhoitajalle osoitteella: Aune Elolampi, Helmiäispolku 5 B 43, 00530 Helsinki. Saat myöhemmin viitteellisen pankkisiirtolomakkeen jäsenmaksun maksamiseksi.

Nimi _____
Syntymäaika ja -paikka _____
Lähiosoite _____
Postinumero _____ Postitoimipaikka _____
Puhelinnumero _____

Perhejäseneksi liittyvät saman ruokakunnan jäsenet:

Etunimi	Sukunimi	Syntymäaika ja -paikka
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Jäsenmaksut: Varsinainen jäsen 15 €, puoliso tai muu perhejäsen 5 €